

11. SALON MLADIH

NARODNI MUZEJ - ZADAR

Odjel DOKUMENTACIJE

Br. B-281

Zadarska situacija

11. SALON MLADIH / ZADARSKA SITUACIJA

Ovogodišnji 11. po redu Salon mladih vraća se nekadašnjoj koncepciji smotre mladih likovnih stvaralaca, ne ograničavajući se kao prethodna dva salona na fotografski medij. Usmjerenost na fotografiju prethodnih salona bila je rezultat zamiranja likovne aktivnosti poslije Domovinskog rata kao i procvata zadarskoga novinstva koje je zaposlilo veći broj mladih fotografa, a ni 150-godišnja tradicija zadarske fotografije nije mali čimbenik bogatije fotografske scene. Također, primijetili smo da broj prijavljenih fotografa opada, što je kustosica prethodnih salona zamijetila kao prirodnu posljedicu mladenačkog sindroma - promjenu interesa, kratkotrajnu potrebu za afirmacijom, a ni financijski razlozi nemaju malu ulogu glede fotografske opreme, povećanja fotografija itd.

Kada je A. Travirka dao meritoran prikaz zadarske likovne scene od 1945. do 1982. - kada su se formirale institucije i okupili umjetnici, kulturni radnici i znanstvenici koji su potaknuli likovni aktivitet (Katalog Likovno stvaralaštvo u Zadru 1945. - 1982.) - dijagnosticirao je građanski Zadar kao siromašnu likovnu sredinu nasuprot bogatstvu zadarske fotografije. Povijesni i društveni razlozi, mentalitet "činovničkog grada" nisu predmet ove priče, želimo istaknuti da sredina nije bila baš poticajna za razvoj mladih likovnih stvaralaca. Tim više, pojava generacije rođene 50-ih (od kojih je većina studirala na Katedri za likovnu umjetnost Pedagoške akademije, nažalost ukinute 1978. prilikom pripajanja Filozofskom fakultetu) na zadarskoj likovnoj sceni sredinom 70-ih godina bila je značajno osvježanje. Upravo je ta generacija, praćena i pojavom sustavne likovne kritike, pokrenula daleke 1977. Salon mladih koji se uz uspone i padove (s pauzom od 4 godine) održao do 1989., bivajući korektivom i poticajem mladim likovnjacima, a često i jedinim mjestom izlaganja na žiriranoj likovnoj predstavi. Početno je oduševljenje, spominjanje čak i "zadarske škole", ustupilo mjesto realnijim prosudbama pa su pozivani i gosti (iz Splita, Šibenika, Pule, sa zagrebačke Akademije), a javila se i ideja o Jadranskom salonu, koji bi vjerojatno i bio pokrenut da nije bilo tragične ratne cezure koja je individualnim i kolektivnim traumama

svakako osiromašila zadarsku likovnu scenu. Generacija 50-ih većim se dijelom pasivizirala, mladi su umjetnici odlazili studirati vani.

Tranzicijski period formiranja novog identiteta, kulturnog, nacionalnog, ekonomskog, stvorio je, u tranzicijskim zemljama, tako i na hrvatskoj likovnoj sceni (prije svega Zagreb, dubrovačka sredina, riječka, splitska ...), novu osjetljivost za socijalni prostor, ali, čini se, i deziluziju, za razliku, recimo, od *nove umjetničke prakse* 60-ih i 70-ih, tj. uvjerenje da umjetnost izravno ne može mijenjati svijet, socijalni prostor, mentalitet ili političku stvarnost. To je rezultiralo povlačenjem u "osobne poetike", svakodnevnica je (uz novu angažiranu umjetnost na svjetskoj sceni) postala povlaštenom temom; odnosno osobno se iskustvo izliva u svijet, nudi se osobnošću transponirana stvarnost.

Na poslijeratnoj zadarskoj sceni kasnih 90-ih pojavila se grupa umjetnika koja koristi nove medije: video, kompjutorsku animaciju, instalacije, performance ... koja se samo jednom okupila u Galeriji umjetnina na izložbi pod naslovom *Zvijezda Danica*. Radi se o umjetnicima koji su uglavnom prisutni na likovnoj sceni Europe i Zagreba. Ideja je potekla iz Amsterdama i Zadra. Njih šestero izlagalo je s nizozemskim umjetnicima dijeleći isti koncept "elektroničke telepatije"; iako potječu iz različitih povijesnih, geografskih i kulturnih modela, oni govore: isto je nebo, isti je ekran, umjetnički se objekt rastvorio u digitalnim impulsima, galerijski se neutralni prostor redefinira, stvarnost, poslijeratna, uglavnom je ostala izvan. Čini se da je to bio izoliran slučaj i šteta je da Galerija i grad nisu odigrali jaču ulogu u prikupljanju tih energija i artikuliranju suvremene zadarske likovne scene. Iako ne smijemo izgubiti iz vida perifernost ove sredine glede suvremenih likovnih kretanja, a ne postoji ni galerija koja bi promovirala isključivo suvremenu umjetnost.

Najmlađa generacija zadarskih likovnih umjetnika (rođena većinom kasnih 70-ih), školovana ili se još uvijek školuje na akademijama u Zagrebu, Milanu, Širokom Brijegu, započela je

izlagati kasnih devedesetih, na prijelomu stoljeća. Ovaj je salon revijalna smotra (nažalost necjelovita) tih umjetnika. Vjerujem da su oskudna financijska sredstva za realizaciju izložbe razlogom da je Galerija još uvijek samo "neutralni bijeli okvir", da nije postala sastavnim dijelom umjetničkog djelovanja, što je vidljivo u izostanku *sitespecific* projekata, tj. umjetničkog čina *in situ*. Likovni kritičar podrijetlom iz Zadra Ivica Župan, promicatelj suvremene umjetničke prakse, predstavio je veći dio ovih autora prvi put 2004. u Galeriji "Krševan" u Šibeniku, uočivši da se radi o zbroju raspršenih energija koje uspostavljaju poveznicu sa svijetom suvremenih ideja u vizualnim umjetnostima, ali na "diskretan, introvertan" način, koristeći suvremene strategije, djelomice odražavaju društveni komentar. No, slažemo se, eskapistički je svjetonazor dominantan, stvarnost je možda pretraumatična u odnosu na njihove europske kolege. Prije svega pred nama su individualna iskustva življenja i umjetničkih strategija, dosljedan koncept i disciplina, iskazano kroz profinjenu percepciju prostora i lika u njemu (fotografije D. Vidović), audiofotografski zapis putovanja kao problem percepcije stvarnosti "koliko svjetova, koliko mogućnosti sjećanja" (Gagić - Palameta), redukciju i pročišćenost forme (Kajmak), ali i društveni komentar (Stanović, koji je aktivni sudionik stvaranja *ase*, arhiva suvremenih autora pri Gradskoj knjižnici u Zadru koja će stvoriti referentnu bazu podataka o aktualnoj domaćoj i stranoj likovnoj sceni), finoću i konzistentnost teme (Juhas).

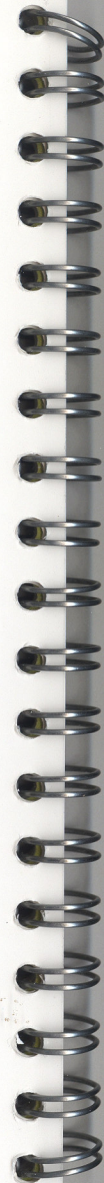
Nadamo se da su ovi mladi koji dolaze te da će se steći okolnosti koje će im omogućiti boravak u Zadru koji bi morao prepoznati njihov stvaralački potencijal.

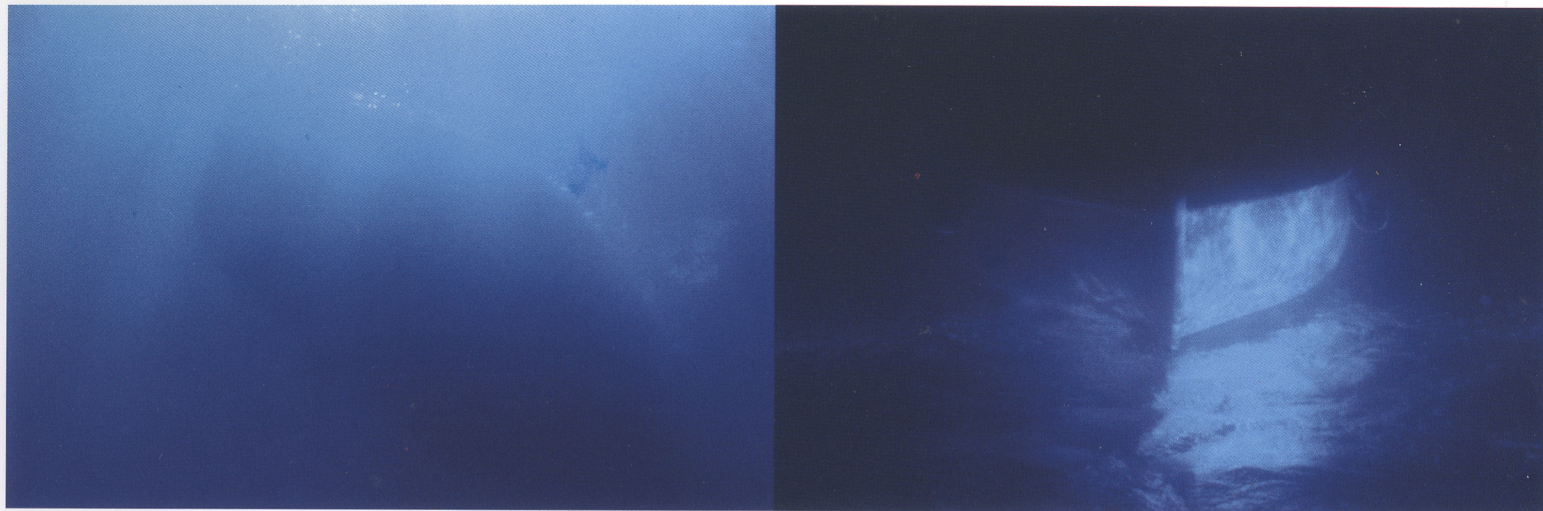
Ljubica Srhoj Čerina

Dubravka Vidović

Figure # 1, 2004.

Dubravka Vidović

Figure # 2, 2004.

Daniel Juhas

Freelancer - diptih, 2004.

Boris Kajmak

Bez naziva, 2003.

Jure Mišković

Akt

PABLO BILOSNIĆ / Rođen je 1977. u Zadru. Diplomirao je 2000. na Višoj pomorskoj školi u Rijeci. Radi kao novinar i fotograf u zadarskom tisku. Piše poeziju. (2004. izašla mu je zbirka *Minuta šutnje*). 2001. sudjeluje u projektu predstavljanja zadarske subkulture u zagrebačkoj Tvornici. Izlagao na 9. i 10. salonu mladih - Zadar te na međunarodnoj izložbi fotografije "Otok i more" u Kukljici".

- 3 fotografije: *Rujan, Suton, Misao*

IVANA CUNJAC / Rođena je 1983. u Rijeci. Studira arheologiju i povijest umjetnosti na Sveučilištu u Zadru.

- 4 fotografije: *Kišni čovjek, Starac ili možda dijete, U traženju I, U traženju II*

JAKOV ĐINDIĆ / Rođen je 1978. u Zadru. Diplomirao 2001. na Assenza Malschule/Basel, CH u Splitu u klasi prof. Fredyija Buchwaldera. Izlagao je u Splitu, Solinu, Sv. Filipu i Jakovu i Zagrebu. Bavi se amaterskim kazalištem; 1997. i 2000. osvojio prva mjesta na državnim susretima.

1. *Rouge*, 2004./2005., ulje/platno, 200x150 cm
2. *Rouge*, 2004./2005., ulje/platno, 200x150 cm

BOJAN GAGIĆ i KSENIJA PALAMETA / Bojan Gagić rođen je 1969. u Zadru. Studirao je filozofiju i teologiju na FF Družbe Isusove, Zagreb. Priredio je od 1991. desetak samostalnih i veći broj zajedničkih projekata u zemlji i inozemstvu (Japan, SAD, Kanada, Francuska, Poljska, Italija ...): mail-art, performance, instalacije, audio instalacije. / **Ksenija Palameta** rođena je u Stocu 1980. Studirala sociologiju i teologiju, sv. Toma Akvinski, Rim. Dobitnica stipendije CEEPUS na ALU u Ljubljani, potom za Akademiju primijenjenih umjetnosti u Pragu. Dobitnica je godišnje nagrade ALU za najboljeg diplomanta. Diplomirala je 2004. grafiku na ALU u Zagrebu te upisala postdiplomski studij grafike na ALU u Ljubljani. Sudjelovala na nekoliko skupnih izložbi u Zagrebu.

1. *Prag 1992. - 2002.*, 2005. audio-foto diptih, procesualni audio/fotografski zapis, Prag audio: 23'44" loop, Prag 1992. print: 200x70 cm, Prag 2002. print: 200x70 cm

DANIEL JUHAS / Rođen je 1974. u Zadru. Živi i radi u Zadru. Diplomirao je slikarstvo na l'Accademia di Belle arti di Brera u klasi prof. Luciana Fabra (*Arte Povera*). Od 1998. sudjelovao na više skupnih izložbi u Italiji i Hrvatskoj.

1. *Freelancer - diptih*, 2001., digitalni print, 80 x 240 cm

BORIS KAJMAK / Rođen je 1980. u Zadru. Diplomirao je 2004. na grafičkom odjelu Akademije likovnih umjetnosti u Širokom Brijegu Sveučilišta u Mostaru te upisao poslijediplomski studij (MA Fine Art) na Central St. Martins College of Art and Design u Londonu. Od 1998. izlaže na više samostalnih i skupnih izložbi u Europi i SAD.

1. *Bez naziva*, 2003., kombibnirana tehnika, 96x66 cm
2. *Bez naziva*, 2003., kombibnirana tehnika, 96x66 cm
3. *Bez naziva*, 2003., kombibnirana tehnika, 96x66 cm

IRIS MIHATOV / Rođena je 1983. u Zadru. Student je 4. god. slikarstva na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu. Sudjelovala na 2 skupne izložbe u Zadru i Zagrebu.

1. Iz ciklusa *Nestajanje*, ulje na lesonitu, 100x80 cm
2. Iz ciklusa *Nestajanje*, ulje na lesonitu, 80x100 cm

VIŠNJA MIHATOV / Rođena je 1983. u Zadru. Student je 4. god. grafike Akademije likovnih umjetnosti u Zagrebu. Sudjelovala na 2 skupne izložbe u Zagrebu.

1. Kolaž na papiru iz ciklusa *Oči*, 50x45 cm

JURE MIŠKOVIĆ / Rođen je 1985. u Zadru. Završio je srednju školu, zanimanje fotograf, praktičnu nastavu pohađao u foto-studiju "Atlantic". Prvi put izlaže na Devetom salonu mladih 2000. Osvaja prvu nagradu na županijskoj smotri srednjih škola *Art design* 2002. Na 10. zadarskom salonu mladih 2002. dobiva pohvalu. 2003. izlaže u Caffè galeriji "Five", a 2004. u Kapetanovoj kuli s fotografima skupine TVN iz Graza. Radi kao fotoreporter "Jutarnjeg lista".

- 15 fotografija

MATE PARICA / Rođen je 1980 u Zadru. Apsolvent je arheologije i povijesti na Sveučilištu u Zadru. Fotografije je objavljivao u dnevnom tisku vezano za hidroarheološke radove Odjela za arheologiju Sveučilišta u Zadru.

- 3 fotografije

ANTE PAVLINOVIĆ / Rođen je 1975. u Zagrebu. Radio je kao fotoreporter u zadarskim novinama kao i za američku kompaniju Image. Samostalno izlagao u Zadru i Grazu kao stipendist Cultural City Network. Sudjelovao na međunarodnoj izložbi umjetničke fotografije Otoci i more u Kukljici.

- 7 fotografija

ANDREJ PEROVIĆ / Rođen je 1972. u Zadru. Završio je tehničku školu. Radio je kao fotoreporter u Zadarskom listu. Priredio jednu samostalnu izložbu u Zadru. Izlagao na 10. zadarskom salonu mladih 2002. i međunarodnom Zagrebačkom salonu 2004.

- *Poslijeratni san*, 4 fotografije

DINO STANIN / Rođen je 1977 u Zadru. Apsolvent je psihologije na Sveučilištu u Zadru. Fotografijom se bavi od 1998. kao fotoreporter u u dnevnom i tjednom tisku. Izlagao na 9. zadarskom salonu mladih 2000.

- 3 fotografije

PETAR STANOVIĆ / Rođen je 1977. u Zadru. Studira kiparstvo na l'Accademia di Belle arti di Brera u Milanu, u klasi prof. G. Marchesea i prof. F. Scimeca. Živi i radi u Zadru. Samostalno izlaže od 1996. Sudjelovao je u nizu skupnih izložbi.

1. *EEE-LIE (LAŽ)*, 2005. skulptura, boja/drvo, 3x70x50 cm

MARIN STULIĆ / Rođen je 1977. u Zadru. Završio je srednju fotografsku školu u Opatiji. Radio je kao fotoreporter u zadarskom tisku. Na 9. zadarskom salonu mladih dobiva pohvalu. Izlaže na 10. zadarskom salonu mladih 2004. g.

- 4 fotografije

DENIS VRKIĆ / Rođen je 1976. u Reutlingenu. Diplomirao je na Fakultetu za turistički i hotelski menadžment u Opatiji. Živi i radi u Zadru. Izlagao isključivo na internetu.

- 6 fotografija

BERISLAV VUJASIN / Rođen je 1978. u Zadru. Apsolvent je komunikologije na Sveučilištu u Zadru. 1999. osvaja nagradu za najbolje izrađen plakat za avio kompaniju *British Airways*.

- 3 fotografije: *Brazde*, *Pismo*, *Žile*

DUBRAVKA VIDOVIĆ / Rođena je 1970. u Zadru. Od 1995. živi i radi u Milanu. Diplomirala je 2001. na l'Accademia di Belle arti di Brera u Milanu u klasi prof. Luciana Fabra, jednog od osnivača *Arte Povera*. Od 1997. izlaže samostalno kao i na brojnim skupnim izložbama diljem Europe.

1. *Figure # 1*, 2004., fotografija, 51x51 cm

2. *Figure # 2*, 2004., fotografija, 51x51 cm

11. SALON MLADIH

Goran Matošević

Samostalna izložba
Nagrada 10. salona mladih

MATOŠEVIĆEV FOTO-ESEJ O SUSKU

Susak - najudaljeniji kvarnerski otok zasigurno je najneobičniji među oko devet stotina otoka, otočića i hridi što hrvatsku obalu Jadrana čini jednim od najprivlačnijih prostora Mediterana. Prilično dalek i usamljen na pučini taj otok - čudak, kako ga je svojedobno nazvao književnik Vladan Desnica, zaista je fenomen po sebi. Jedini je od jadranskih otoka koji je sazdan od pijeska. Kamen od kojeg su građene kuće uvezani je materijal. Nigdje niti jedne masline, česmne, pa čak ni makije. Samo vinova loza i trstika u mekom krajoliku. Na otoku nema stoke, pa čak ni magarca koji bi bio od pomoći makar pri berbi. Sve se radi "na ruke", danas naravno uz poneku "frezu". Zatvorena je to sredina, ljudi okrenuti vlastitim brigama, dobri vinogradari, ali i ribari. Udaljeni od kopna, konzervativni i nepovjerljivi prema drugima, Susčani su uspjeli sačuvati mnoge u drugih davno zaboravljene običaje, a obilje njihova folklor kulminira nadaleko čuvenim ženskim svečanim nošnjama, što se nedjeljom i blagdanom mogu još vidjeti na otoku. Neobično je takvo ruho, jakih boja bogato urešeno najraznovrsnije obojenim aplikacijama, zlatnim trakama, ukrasima od "krepa" i sitnim zlatnim perlicama. Ali i ono što je potpuno netipično i nadaleko poznato su vrlo kratke ukrašene suknje, prave "minice", visoko iznad koljena, raskošno široke i poduprte cijelim nizom ušitiranih podsuknji, ispod kojih Susčanke oblače pletene čarape također intenzivnih boja. Iako u tim opravama ima nečeg "baroknog", pravo porijeklo ovakve nošnje nije u potpunosti objašnjeno. Zanimljiva je i pomalo ironična priča objavljena nedavno u hrvatskom izdanju "National Geographica" koja tvrdi da su "... žene i djevojke Suska pokušale spriječiti rastući odlazak muškaraca na "naviganje" postupnim kraćenjem suknje dotad duge do gležnjeva... Stigle su do koljena, kratile još do bedara, ali muškarci odoše..." ("National Geographic", broj 11). Ali to što "odoše" bila je nužnost. S prenapučenog otoka oni pođu na razne strane, ali većinom u SAD. Dijaspore tog malog otoka samo u SAD broji više od tri i pol tisuće iseljenika koji svoje veze održavaju neprekidno i u stranom svijetu. Ljeti se Susak učeterostruči, oživi svojim "Amerikancima", te doslovno pretvori u "malu Ameriku".

Upravo taj neobični spoj američkih običaja, mentaliteta, ukusa i simbola prenesenih u ambijent malena jadranskog otoka privukao je i laureata našeg posljednjeg Salona mladih, fotografa Gorana Matoševića, pa ga on u obliku fotografskog eseja predstavlja zadarskoj publici kao samostalnu izložbu, zapravo prvu nagradu prošlog Salona. Treba napomenuti da je dio izložena materijala objavljen i u hrvatskom izdanju "National Geographica" od studenog 2004. kao fotografska reportaža uz tekst o fenomenu ovog neobičnog otoka.

U nas se udomaćio običaj kada se govori, piše ili pjeva o našim otocima i životu na njima da stil mora biti uvijek pun sažaljenja, nostalgije za boljim vremenima, i neki idilični životi u kojem glavnu ulogu imaju obrane masline, riba i gradele, "žmul" vina, "stara domaća pisma". Pri tom se zaboravlja da se na otocima oduvijek živjelo teško, samotno, uz krajnja odricanja i vrlo čestu glad. To su i bili razlozi zbog kojih su se mnogi otisnuli na pučinu u potragu za boljim životom. Istu sudbinu dijele i druge mediteranske zemlje s mnogo malih naseljenih otoka. No za razliku od naše besplodne kuknjave i samosažaljenja, druge su kulture od svojih otočnih situacija uspjele izgraditi mediteransku literarnu, filmsku i glazbenu estetiku koja djeluje ponajprije životno, a nije lišena ni vedrine, ponekad i blage ironije. Na taj se način daleko djelotvornije i uvjerljivije djeluje na poboljšanje današnjih prilika na otocima.

U svom fotografskom eseju Goran Matošević na našu radost krenuo je upravo tim putom. Umjesto turobne priče i melankoličnih sutonskih ugođaja, njegov je esej duhovit, rječit i životan. Njegovu fotografsku znatiželju privukla je neobična simbioza otočnog života i cijeli niz prizora potpuno amerikanizirane atmosfere tijekom srpnja kad Susčani slave svoj Dan iseljenika. Gotovo na svakoj fotografiji vidimo američke simbole u otočnoj svakodnevici; zajedno izvešene hrvatske i američke zastave, djecu koja igraju rugby, nadodanu glamuroznu terasu u američkom stilu na tradicionalnoj kući. Posude za milodare pri nedjeljnoj misi pune su dolara, a iseljenici se "digitalkom" fotografiraju u crkvenim klupama u vrijeme služenja mise. U lokalnoj gostioni za jednim se

stolom igra mura, za drugim poker sa žetonima baš kao u pravom *casinu*, a tu je i niz starih Susčanki koje s pažnjom igraju klasičnu tombolu. Fotografski su registrirane i male modne revije mladih susačkih Amerikanki, ali i oblačenje znamenite susačke svečane nošnje. Tu je i freza koja se polako probija pješčanom stazom među trstikom, ali i žene s "kariolama" koje na sebi nose ženska imena. Sigurno je najveći simbol te susačko - američke simbioze nekoliko klasičnih Barbie-lutaka obučenih u karakteristične susačke nošnje. Slike su kadrirane na prvi pogled nemarno, ali to je i bila namjera fotografa. Bez dodatnog estetiziranja, s dosta distorzija, dinamičkih neoštrina i oštrih fotografskih rezova Matošević je izraženim humorom i ponegdje blagom ironijom ispričao kompleksnu priču u kojoj se susreću čudne, pomalo groteskne situacije u kojima se duboko ispod površine osjeća istinska iseljenička sjeta za izgubljenim zavičajem, ali i svijest otočana da će taj ljetni "glamour" uskoro zamijeniti sivi dani jednolična života. I na kraju, kao lajt motiv, djevojčica u punom sjaju susačke nošnje snimljena u jakom *low key* kontrastu, simbolično i nostalgично lijepo.

Kad sam se prvi put susrela s fotografijama Gorana Matoševića, na Salonu mladih 2000. g. njegov je interes bio usmjeren modnoj fotografiji, uostalom, modom se i sam bavio. U vrijeme svog fotografskog školovanja i prakse u Milanu, izlaže na 10. salonu mladih 19 fotografija te dobiva prvu nagradu Salona. I tada je njegov interes još uvijek vezan uz modnu fotografiju, ali su se već isticale pojedinačne snimke reporterskog karaktera. Vjerojatno već zasićen svijetom mode, u njega je prevagnuo interes za svakodnevicu koju fotografski uspješno realizira, o čemu svjedoči i reportaža u prestižnom "National Geographicu".

Samostalna izložba Stipe Suraća u okviru 17. trijenala "Čovjek i more" prošle jeseni, pohvala ovogodišnjeg Salona Juri Miškoviću, te Matoševićev fotografski esej o Susku, dokazi su da je Zadar prebrodio generacijsku krizu te da ponovo ima generaciju reportera koji uspješno pokazuju drugo lice zadarske fotografije, ne ono zasnovano na tradiciji visoko estetizirane metaforične

fotografije, već su to fotografije okrenute realnosti i punoći života. Ova mlada generacija kroz lokalne teme progovara o univerzalnim životnim istinama, a takav način je proslavio i najveće.

Karmen Travirka Marčina

Goran Matošević

Susak 2003.

Goran Matošević

Susak 2003.

GORAN MATOŠEVIĆ / Rođen je 1975. u Zadru. Diplomirao je 2001. na Višoj grafičkoj školi u Zagrebu, te upisao Università dell'immagine u Milanu. Upisuje 2004. studij novinarstva na FPZ u Zagrebu. Radio je kao fotoreporter u Zadarskom listu te kao test-fotograf za milanske modne agencije *Paolo Tomei* i *Joy Uomo*. Vanjski je suradnik za "National Geographic" Hrvatska. Sudjeluje na skupnoj izložbi *Bosco in città* u Milanu 2002. te predstavlja hrvatsku na međunarodnoj izložbi *Settimana d'arte di Cecina* 2003. Dobitnik je prve nagrade 10. salona mladih u Zadru. Član je Hrvatskog novinarskog društva.

- 36 fotografije iz ciklusa *Susak*

11. salon mladih

Zadarska situacija

Galerija umjetnina - Gradska loža

10. veljače - 5. ožujka 2005.

žiri jedanaestog salona :

Ljubica Srhoj Čerina, kustosica

Vinko Srhoj, prof. na Zadarskom sveučilištu

Antun Trávirka, prof. na Sveučilištu u Zadru

Karmen Trávirka-Marčina, kustosica

počasni član žirija :

Goran Matošević, fotograf

NAGRADE SALONA MLADIH :

Prva nagrada salona :

samostalna izložba na 12. salonu mladih

Dubravka Vidović

Druga nagrada :

Daniel Juhas

Treća nagrada :

Boris Kajmak

POHVALA :

Jure Mišković

organizator izložbe :

Galerija umjetnina Narodnog muzeja Zadar
Medulićeva 2, 23000 Zadar, Hrvatska
tel./fax: +385 (0)23 21 11 74
e-mail: galerija.nmz@email.t-com.hr
narodni-muzej@zd.t-com.hr

kustosice izložbe ; likovni postav :

Ljubica Srhoj-Čerina
Karmen Travirka-Marčina

izložba je realizirana uz potporu:

Poglavarstva Grada Zadra

izdavač :

Narodni muzej Zadar

za izdavača :

Hrvoje Perica

tekstovi :

Ljubica Srhoj-Čerina
Karmen Travirka-Marčina

grafičko oblikovanje :

Viktor Popović

tisak :

Grafis, Split

naklada :

400 kom

Zahvaljujemo Petru Stanoviću na pomoći u realizaciji izložbe.

sponzor samostalne izložbe Gorana Matoševića :

